

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce **F. P.**, zastoupeného JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem České mládeže 135, Liberec VIII – Dolní Hanychov, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 1. 2007, č. j. OAM-1381/VL-10-18-2006, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2007, č. j. 59 Az 3/2007 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím žalovaný správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v podané kasační stížnosti, kterou lze vzhledem k jejímu obsahu přirovnat spíše k obecnému pojednání o několika institutech azylového práva než k opravnému prostředku vztahujícímu se ke konkrétní projednávané věci, uvádí, že ji podává z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Stěžovatel tvrdí, že již při pohovoru se žalovaným uvedl, že byl pronásledován z důvodu příslušnosti k určité sociální skupině. Ze země původu uprchl proto, že se odmítl podřídit sociálním omezením. Stěžovatel prokázal, že jeho trvalý pobyt v zemi svého původu se pro něho stal nesnesitelný z uvedených důvodů, příp. by byl nesnesitelným v případě jeho návratu zpět. Stěžovatel je přesvědčen, že své obavy z pronásledování před žalovaným vyjádřil, byť možná ne zcela jednoznačně z pohledu žalovaného. Pouhé držení cestovního pasu země původu není překážkou udělení azylu. Stěžovatel dále uvádí, že jestliže ekonomická opatření ničí existenci určité části obyvatelstva, mohou se jejich oběti stát uprchlíky, pokud opustí zemi původu. Za těmito ekonomickými opatřeními se mohou skrývat rasové, náboženské nebo politické cíle. Skutková podstata nemá dle stěžovatele oporu ve spise, neboť žalovaný nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, čímž porušil § 2 odst. 1 a 3, § 36 odst. 1 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Dle stěžovatele je kasační stížnost

přijatelná, neboť napadené rozhodnutí vykazuje zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení žalobce, soud nerespektoval ustálenou judikaturu.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz. Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu.

Nejvyšší správní soud stěžovatele odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 – 58, č. 488/2005 Sb. NSS. V něm se zdejší soud vyjádřil k požadavkům na formulaci žalobních bodů (analogicky též na formulaci námitek uplatněných v kasační stížnosti), přičemž uvedl, že *„žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“* Stěžovatelovo tvrzení, že zjištěná skutková podstata nemá oporu ve spise, jelikož žalovaný nedodržel citovaná ustanovení správního řádu, aniž by však toto své tvrzení konkretizoval uvedením jednotlivých nezákonných úvah, hodnocení či závěrů žalovaného, pak nesplňuje požadavky kladené na formulaci námitek v rámci kasační stížnosti. Soud k němu proto nepřihlížel.

Nejvyšší správní soud se tedy zabýval přijatelností kasační námítky, dle níž soud chybně právně posoudil otázku „sociálních omezení“ a „ekonomických opatření“ v zemi původu stěžovatele, když došel k závěru, že se nejedná o důvod pro udělení azylu dle § 12 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud již v minulosti uvedl, že důvody kasační stížnosti se musí posuzovat podle jejich obsahu a ne formálního označení (viz rozsudek NSS ze dne 18. 3. 2004, č. j. 1 As 7/2004 – 47, přístupný na www.nssoud.cz), a proto ji podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ačkoliv stěžovatel výslovně uvádí, že kasační stížnost podává z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Názor stěžovatele, že nevyhovující ekonomické podmínky mohou být projevem pronásledování obyvatel z důvodů rasových či náboženských nebo za uplatňování politických názorů, soud považuje za čistou spekulaci, která není jakkoliv blíže podložena, zejména nikoliv skutečnostmi ve vztahu ke stěžovateli či osobám jemu blízkým. Pod sociálními omezeními, jak o nich hovoří stěžovatel, tak nelze rozumět nic jiného než materiální strádání, které s sebou přináší ekonomická situace v zemi původu. Nejvyšší správní soud však již opakovaně judikoval, že pouhé ekonomické obtíže stěžovatele a hospodářská situace v zemi původu nelze považovat za azylový důvod dle § 12 zákona o azylu (viz rozsudek NSS ze dne 30. 10. 2003, č. j. 3 Azs 20/2003 – 43,

dále rozsudek ze dne 27. 8. 2003, č. j. 5 Azs 3/2003 – 54, oba dostupné na www.nssoud.cz). Jestliže tedy žadatel o azyl neuvádí jiné důvody pro udělení azylu, než jsou důvody ekonomické, může správní orgán při dodržení dalších podmínek zamítnout žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou (viz rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 27/2003 - 48, stejně též rozsudek ze dne 20. 11. 2003, č. j. 2 Azs 27/2003 – 59, oba dostupné na www.nssoud.cz).

Tvrzením stěžovatele, že držení pasu země původu není důvodem pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, se Nejvyšší správní soud nezabýval, neboť napadený rozsudek krajského soudu ani rozhodnutí žalovaného se k této otázce nikterak nevyjadřují, netvrdí opak.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, neboť ustálená a vnitřně jednotná judikatura poskytuje odpověď na posuzovanou námitku. S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. května 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu